

स्वरः

“तदोशितारं चेदौनां भवांस्तमवमंस्त मा ।
निहन्त्यरीनेकपदे य उदात्तः स्वरानिव ॥”
तन्वीकण्ठोत्थितनिषादादिंसप्तध्वनिः । सुर इति
भाषा । यथा,—

निषादपर्वभगाभ्यारषड्जमध्यमधैवताः ।
पञ्चमधैवत्यमी सप्त तन्वीकण्ठोत्थिताः स्वरः ॥”
इत्यमरः । १ । ७ । १ ॥

निषादादयः सप्त तन्वीसमुत्थाः कण्ठसमुत्थाश्च
स्वराः स्वरशब्दवाचाः । निषादादिकदम्बादि
यथाक्रममिति स्थितमिति । नारदोऽप्याह ।
“षड्जं रीति मयूरो हि गावो नईन्ति चर्षभम् ।
प्रजा विरीति गान्धारं क्रौञ्चो नदति मध्यमम् ।
पुष्यसाधारणे काले कौकिलो रीति पञ्चमम् ।
अश्वथ धैवतं रीति निषादं रीति कुञ्जरः ॥”
इति ।

अन्वीऽप्याह ।

“स स्वरो यः श्रुतिस्थाने स्वनन् हृदयरञ्जकः ॥”
“षड्जपर्वभगाभ्यारो मध्यमः पञ्चमस्तथा ।
धैवतश्च निषादश्च स्वराः सप्त प्रकीर्त्तिताः ॥
मयूरहृषभच्छागक्रौञ्चकौकिलवाजिनः ।
मातङ्गश्च क्रमेणाहुः स्वरानेतान् सुदुर्गमान् ॥”
इति ॥

एते च समदाः पञ्चमं गायन्ती । तथा च
विशाखिनः ।

“अश्वस्तु धैवतं सोऽपि मत्तः पञ्चमसंज्ञकम् ।
निषादन्तु गजो गर्जन्त्युन्मदोऽसौ सपञ्चम-
मिति ॥”

भरतोऽप्याह ।

“षड्जश्च पञ्चमश्चेति मयूरो नदति हिधा ।
अश्वया धैवतादींश्च प्राहुर्मत्ताश्च पञ्चम-
मिति ॥”

निषीदन्ति स्वरा अस्मिन्निति निषादः सदरा-
धारे घञ् गौक इति पलम् । तथा च ।

“निषीदन्ति स्वरा अस्मिन्निषादस्तेन हेतुना ।
अश्वेपसन्धिविषयं स हि व्याप्यावतिष्ठते ॥
ऋषति ऋतुं ऋषभः ऋषौ श्र गतौ नाञ्जीति
कमः ।

“वायुः समुद्रतो नामः कण्ठश्रीर्षसमुद्रतः ।
नदत्यृषभत्रयस्मात्तेनैव ऋषभः स्मृतः ॥” इति ।
गन्धानां समूहो गान्धं षः स्वरान्तस्य गान्धं
इत्यर्त्ति गान्धारः ऋर्त्ति गत्यां टात् षथिति
षष् ।

“वायुः समुद्रतो नामः कण्ठश्रीर्षसमाहृतः ।
नानागन्धवहः पुण्यो गान्धारस्तेन हेतुना ॥”
इति ।

गान्धारोऽभिजनोऽस्येति गान्धार इत्यथे ।
षड्भ्यो जायते षड्जः इनजनानादिति डः ।
“नासां कण्ठसुरस्तां लु जिह्वां दन्तांश्च संश्रितः ।
षड्भ्यः संजायते यस्मात्तस्मात् षड्ज इति
स्मृतः ॥” इति ।
मध्ये नाभिदेये भवो मध्यमः । तत्राप्यचिर-
दचिणेत्वादिना मः ।

स्वरः

“तद्वदेवोत्थितो वायुः कण्ठसमाहृतः ।
नाभिप्राप्तो महानादो मध्यमस्तेन स स्मृतः ॥”
इति ।

धीमङ्गिर्गीयते इति धैवतः ढघेकादिति षः
मनीषादित्वात् मस्य वः । धीयतेऽयमिति
विकारसंघेति षो वा । स्वरान् धयतीति वा ।
घेट पाने नाञ्जीति धैवतः ।

“अभिसन्ध्यते यस्मात् स्वरान्स्तेनैव धैवतः ।
स तु तावत्प्रधानत्वात् ललाटे व्यतिष्ठते ॥”
इति पञ्चानां स्वराणां पूरणः पञ्चमः । नो
सङ्ग्रादेर्भेदिति मट् ।

वायुः समुद्रतो नामैरुरी हृत्कण्ठमूर्धसु ।
विचरन् पञ्चमस्थानप्राप्तया पञ्चम उच्यते ॥”
इति ।

स्वरन्ति शब्दायन्ते स्वराः स्तु ऊ शब्दोप-
तापयोः पचादित्वादन । इति भरतः ॥ * ॥
अपि च ।

“स स्वरो यः श्रुतिस्थाने स्वरन् हृदयरञ्जकः ॥
षड्जश्चभगाभ्यारो मध्यमः पञ्चमस्तथा ।
धैवतश्च निषादश्च स्वराः सप्त प्रकीर्त्तिताः ॥
मयूरहृषभच्छागीक्रौष्टुकोकिलवाजिनः ।
मतङ्गाश्च क्रमेणाहुः स्वरानेतान् सुदुर्गमान् ॥
ऋषभं चातको वक्ति धैवतश्चापि दर्हः ॥”
इति केचित् ॥

“वायुः समूर्च्छितो नामैर्नाद्याश्च हृदयस्य च ।
पार्श्वयोर्धैवतकस्यापि षष्ठां षड्जः प्रजायते ।
नाभिभूलाद्यदा वर्ण उच्यतेः कुरुते ध्वनिम् ।
हृषभस्येव निर्याति हेलया ऋषभः स्मृतः ॥

नाभेः समुद्रतो वायुर्गन्धं श्रोत्रे च चालयन् ।
सशब्दस्तेन निर्याति गान्धारस्तेन कथ्यते ॥
मध्यमो मध्यमस्थानात् शरीरस्योपजायते ।
नाभिभूलाश्च गङ्गीरः किञ्चित्त्तारः स्वभावतः ॥

प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्यान एव च ।
एतेषां समवायेन जायते पञ्चमः स्वरः ॥
गत्वा नाभेरधोभागं वस्ति प्राप्योर्ध्वगः पुनः ।
धावन्निव च यो याति कण्ठदेशं स धैवतः ॥

षड्जादयः षडेतेऽत्र स्वराः सर्वे मनोहराः ।
निषीदन्ति यतो लोके निषादस्तेन कथ्यते ॥ * ॥
चतस्रः पञ्चमे षड्जे मध्यमे श्रुतयो मताः ।
ऋषभे धैवते तिस्रो हे गान्धारनिषादके ॥ * ॥

संपूर्णस्वराः । य ऋ ग म प ध नि । षाड्वाः
निषादोऽङ्गिताः । य ऋ ग म प ध । षोड्श-
स्वराः ऋ-प-वर्जिताः । य ग म ध नि ।

संपूर्णरागाः सप्तभिः स्वरैर्यथा नाट्यसन्तादयः ।
षाड्वरागाः षड्भिः स्वरैर्यथा मङ्गारादयः ।
अधुना स्वरप्रस्तारः ।

“क्रमेणैव स्वराः स्थाप्याः पूर्वपूर्वंपरादधः ।
मूलक्रमः क्रमात् षुडे पुरस्यपरिवर्त्तिनः ॥
स चेदुपरि तत्पूर्व इत्थं प्रस्तारणक्रमः ॥ * ॥
अथ स्वरप्रस्तारे पिङ्गलवक्रटोद्दिष्टमेरुपताका-
सूचीसप्तसागरप्रधृतयः सन्ति अन्धविस्तार-
भयाच्चोक्ताः ।

स्वरः

“कंसारेर्व्यथिकावाद्ये स्वराः सप्त चकाशिरः ॥”
इति शुभङ्करकृतसङ्गीतदामोदरः ॥ * ॥ * ॥

प्रकारादिवर्णाः । इति मेदिनी ॥ तस्य नामा-
न्तरं षच् २ । इति वोपदेवः ॥ मात्रा ३ ।
इति खरोदयः ॥ ते च ऋस्वदौर्घ्यता भवन्ति
यथा,—

“एकमात्रो भवेत् ऋस्वो हिमात्रो दीर्घ उच्यते ।
त्रिमात्रस्तु भूतो ज्ञेयो व्यञ्जनं चार्हमात्रकम् ॥”
इति सुग्धबोधटोकायां दुर्गादासः ॥

स्वरवर्णा यथा । ष षा इ ई उ ऊ ऋ ॠ
ऌ ॡ ए ऐ ओ औ षं षः । एतेषां उत्पत्ति-
स्थानानि यथा । अत्रयं ए-ङ-क-ख-ग-घ-ङाः
कण्ठाः । इषयं च-ङ-ज-झ-ञ-शा ए-ऐ
यास्तास्तथाः । ऋत्रयं ट-ठ-ड-ढ-ण-षा

मूर्धन्याः । ऌत्रयं त-थ-द-ध-न-ल-सा वा
दन्त्याः । उत्रयं प-फ-ब-भ-म-वा षो-श्री
षोष्ठाः । इति सुग्धबोधव्याकरणम् ॥ ए-ङ-
क-ख-ग-घ-ङा इत्येकपदोक्ता एषां उत्पत्ति-
स्थानं कण्ठमुक्त्वा पश्चात् ए ऐ इत्युभयं तालव्य-
कार्यार्थं तालव्यमध्येऽपि ए-ऐ-या इति भिन्नपदे

पठितवान् । षो षौ इत्युभयसोष्ठकार्यार्थं-
सोष्ठमध्येऽपि षो षौ षोष्ठा इति भिन्नपदे
पठितवान् । तालव्यकार्यश्च इवर्णस्य समत्वात्
गुण एकारः हृद्विरेकारः । उकारस्य गुण
शोकारः हृद्विरीकारः । ननु ए ऐ ओ औ
चतुर्णां स्वभावात् कण्ठजातानामपि ताल-
व्योष्ठकार्यकारित्वं कथमिति चेन्न यतः कुन्त्या
प्रसृतस्य कर्णस्य राधाप्रतिपालनात् राधियत्वं
संगच्छते । इति तट्टीकायां दुर्गादासः ॥ * ॥
अन्धश्च ।

“माटकायां स्वराः प्रोक्ताः स्वराः षोडश-
मङ्गलाया ।

तेषां ज्ञावन्तिमौ त्याज्यौ चत्वारश्च नपुंसकाः ॥
शेषा दश स्वरास्तोषु स्यादिकैको द्विके द्विके ।
ज्ञेया भतोऽस्वराद्याश्च ऋस्वाः पञ्च स्वरोदयः ॥

स्वरा हि माटकोच्चारा मात्राव्यासं जगल्लयम् ।
तस्मात् स्वरोद्भवं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥
प्रकारादिस्वराः पञ्च ब्रह्माद्याः पञ्चदेवताः ।
निहत्ताद्याः कलाः पञ्च इच्छायां शक्तिपञ्चकम् ॥
मयाद्याश्चक्रमेदाश्च धरादां भूतपञ्चकम् ।
गन्धाद्या विषयास्ते च कामवाणा इतीरिताः ।
पिण्डं पदं तथा रूपं रूपातीतं निरञ्जनम् ।
स्वरभेदे स्थितं ज्ञानं ज्ञायते गुरुतः सदा ॥

प्रकारादिस्वराः पञ्च तेषामष्टौ भिदास्वम् ॥
मात्रावर्णो ग्रहो जीवो राशिर्भे पिण्डयोगको ॥
प्रसुप्तो भाषते येन येनागच्छति शब्दितः ।
तत्र नात्र्याद्यवर्णे या मात्रा मात्रास्वरः सहि ॥”
इति मात्रास्वरचक्रम् ॥ * ॥ * ॥

“कादिहान्तान् लिखेदणान् स्वराधो ङ-ज-
शोऽङ्गितान् ।

तिर्यक् षड्भक्तिक्रमेणैव पञ्चत्रिंशत् प्रकीष्टके ॥
नरनामादिमो वर्णो यस्मात् स्वरादधः स्थितः ।